

Arrest

nr. 299 185 van 21 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Wettelijk vertegenwoordigd dor zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd Anje TIMMERMANS, op 6 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, in aanwezigheid van zijn voogd en advocaat V. MORETUS *loco* advocaat B. LOOS en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 22 november 2022, dient op 23 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 18 februari 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 18 januari 2023.

1.3. Op 3 mei 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die aangetekend wordt verstuurd op 5 mei 2023 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben, van Pathaanse origine en moslim te zijn. Je bent geboren in 2008 te Saeed Ahmadkhel, geleden in het district Kot van de provincie Nangarhar waar je ook je hele leven tot je vertrek naar Europa hebt gewoond. Je vader is R.M. en je moeder is S.M.. Je hebt drie jongere broers en twee jongere zussen die bij je moeder in Saeed Ahmadkhel wonen.

Je vader was werkzaam binnen het Afghaanse nationale leger maar je was hiervan niet op de hoogte. Hij kwam slechts om de zestal maanden naar huis gedurende een maand en jij dacht dat hij in Kabul jerrycans produceerde. Wanneer je vader op gegeven moment in het voorjaar van 2021 normaal gezien naar huis zou komen, vernam je moeder dat de taliban je vader tijdens een controle hadden meegenomen omdat ze documenten van het leger hadden gevonden. Enkele dagen later, op een moment dat je zelf niet thuis was, kwamen de taliban bij je aan huis en eisten dat jij je bij hen zou aansluiten opdat ze jou zouden kunnen brainwashen en inschakelen. Daarop beslisten je moeder en maternale oom dat je het land moest verlaten.

Ongeveer in juli 2021, kort na het Afghaanse nieuwe jaar, ben je op twaalfjarige leeftijd uit Afghanistan vertrokken. Onder de hoede van mensensmokkelaars ben je via Iran, Turkije, Griekenland en Italië naar België gekomen waar je werd afgezet voor de kantoren van de DVZ. De volgende dag kon je je aanmelden en je verzoek om internationale bescherming kenbaar maken. Terwijl je in de rij stond te wachten, trof je je drie jaar jongere neefje M.M.R. (O.V. X).

Op 23 november 2021 heb je een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban. Ze zijn nog steeds op zoek naar jou en naar je vader die ondertussen wist te ontsnappen aan de taliban en richting Iran is gevlucht. Volgens je voogd ben je ook kritisch ten opzichte van je eigen cultuur en kom je niet uit een traditioneel conservatief gezin hetgeen eveneens een element is waardoor je in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Ter staving van je verzoek om internationale bescherming leg je volgende documenten neer: je originele taskara, een kopie van de taskara van je vader, twee foto's van jezelf samen met je vader, een kopie van een pagina uit het militaire boekje van je vader, een kopie van een document van de personeelsdienst betreffende je vader, een kopie van een document betreffende de uitrusting van je vader, een kopie van een document van de personeelsafdeling betreffende je vader, een kopie van de personeelsfiche van je vader, een origineel document van het opleidingscentrum betreffende je vader, een kopie van het aanwervingsformulier van je vader, een kopie van een document betreffende de wapenuitrusting van je vader, een origineel certificaat van de opleiding van je vader, een originele dienstkaart van je vader, een originele bankkaart van je vader, een originele stemkaart van je vader, een kopie van een document over medische onderzoek van je vader, een origineel document over het werk van je vader, enkele foto's waarop je vader staat afgebeeld tijdens zijn werkzaamheden en de originele enveloppe waarmee deze documenten aan jou werden overgemaakt. Per email maakte je via je voogd vertalingen betreffende deze documenten over en op 3 februari 2023 heb je opmerkingen betreffende het persoonlijk onderhoud overgemaakt.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw

verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Na grondig onderzoek van je verklaringen, van de concrete en actuele situatie in je land van herkomst en van alle elementen uit je dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet jou niet kan worden toegekend omdat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je omwille van je vaders werk als soldaat een persoonlijke vrees te koesteren hebt noch dat je dermate verwesterd zou zijn dat een terugkeer onmogelijk zou zijn.

Voor wat betreft je vluchtaanleiding uit Afghanistan, namelijk dat de taliban je wilden inlijven omwille van je vaders werk bij het Afghaanse leger en ze daarbij kortelings na de ontvoering van je vader plotsklaps aan de deur stonden en eisten dat jij je zou aansluiten (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 18/01/2023, p. 15), dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistanrecruitment.pdf>, de EUAA Country Guidance van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en het EUAA-rapport Afghanistan.Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202208EUAACOIReportAfghanistanTargetingofindividuals.pdf>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig.

Uit jouw verklaringen blijkt geenszins dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde je bij de taliban te laten aansluiten, wel in tegendeel. Immers gaf je zelf aan dat je hele dorp erom bekend stond als pro-overheid en dat veel mensen voor het leger werkten (CGVS, p. 23) waardoor het des te onwaarschijnlijker is dat de taliban net daar gedwongen rekruteringen zouden uitvoeren. In het licht dat ze over voldoende vrijwilligers beschikten, is het weinig plausibel dat ze zouden rekruteren in regio's die pro-overheid waren daar ze op deze manier weinig tot geen loyaliteit voor hun zaak hadden te verwachten. Je gaf voorts zelf drie namen van jongeren wier broers voor het leger werkten en die door de taliban gedwongen zouden zijn meegenomen (CGVS, p. 23), doch wat er met hen gebeurd is, weet je niet (CGVS, p. 24). Dit is echter niet meer dan een blote en weinig aannemelijke bewering. Immers indien de taliban werkelijk gedwongen rekruteringen zouden uitvoeren in een overwegend overheidsgezinde gemeenschap, kan verwacht worden dat het voor de inwoners duidelijk zou zijn wat er met deze jongens is gebeurd, te meer omdat de dorpsouderen in contact stonden met de talibs die in de regio actief waren (CGVS, p. 15).

Voorts blijkt dat de taliban je vader kortelings daarvoor hadden ontvoerd omwille van zijn werk voor de overheid (CGVS, p. 14) en dat je oom twee dagen later aan de dorpsouderen vroeg om met de taliban te gaan bemiddelen voor zijn vrijlating (CGVS, p. 14) doch zonder resultaat waarbij de taliban zelfs kwaad werden op de dorpsouderen (CGVS, p. 15). Wanneer de taliban vier dagen later naar jou op zoek kwamen (CGVS, p. 15), waren ze daarbij opnieuw kwaad op je moeder omwille van je vaders werk voor de kafirs doch wilden ze jou inlijven (CGVS, p. 15, p. 22-23). Dat de taliban jou wilden inlijven terwijl ze je vader op dat moment bij zich hadden (CGVS, p. 15) is bovendien zeer merkwaardig. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat je op dat moment ongeveer twaalf jaar oud en dus echt wel nog een kind was (CGVS, p. 17), hetgeen je een weinig interessante medestander of strijder maakt voor hen. Voorgaande context is bijzonder weinig plausibel en tast bijkomend de geloofwaardigheid van je beweerde asielrelaas aan. Aan ander element dat hoogst bevreemdend is aan het gedrag van de taliban, is het gegeven dat ze klaarblijkelijk wel veelvuldig bij je moeder aan huis kwamen op zoek naar jou, doch dat ze niet bij je maternale oom gingen, nochtans de plek waar jij je initieel bevond (CGVS, p. 15) alsook waar je moeder en overige broers en zussen op heden verblijven uit schrik voor de taliban (CGVS, p. 6). Het valt niet in te zien dat de taliban dermate kortzichtig waren en de link tussen je moeder en haar broer, toch één van de meest voor de hand liggende familieleden in de omgeving, niet legden. Indien ze werkelijk naar jou op zoek waren en nog steeds zouden zijn, kan in alle redelijkheid ook verwacht worden dat ze minstens bij je oom nazicht zouden doen, quod non. Ook de houding van de taliban mist de nodige plausibiliteit om geloofwaardig te zijn.

Er dient rekening gehouden te worden met jouw bijzonder jeugdige leeftijd op het moment je vertrek, doch er valt niet in te zien hoe je leeftijd je verklaringen op dit punt zouden kunnen vergoelijken. Bijgevolg kunnen voorgaande bevindingen hierdoor geenszins in een ander daglicht geplaatst worden. Op basis van het geheel van voorgaande bevindingen kan geconcludeerd worden het niet aannemelijk is dat de taliban jou als twaalfjarige jongen gedwongen wilden inlijven omdat je vader voor het Afghaanse leger werkte.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt voorts dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Je haalde in deze aan dat jouw vader werd ontvoerd, dat de taliban jou wilden rekruteren en dat je vader na je vertrek uit Afghanistan alsnog kon ontsnappen en vluchtte naar Iran (CGVS, p. 15-16).

Er kan echter geen enkel geloof worden gehecht aan jouw verklaringen over deze gebeurtenissen. Zoals hierboven reeds werd beargumenteerd kan er geen geloof worden gehecht aan de door jouw beweerde poging tot rekrutering door de taliban ten gevolge je vaders werk voor het leger (supra).

Bovendien slaagde je er geenszins in om je vaders ontvoering, ontsnapping en vlucht naar Iran aannemelijk te maken. Zo weet je niet waar hij precies werd gearresteerd door de taliban (CGVS, p. 19) en hoewel iemand uit de regio hiervan getuige was en je moeder en oom op de hoogte bracht, weet je niet wie deze getuige is (CGVS, p. 19) terwijl ervan uitgegaan kan worden dat dit iemand is die relatief dicht bij je familie moet gestaan hebben aangezien hij in dezelfde wagen als je vader zat (CGVS, p. 19) en deze persoon wel je maternale oom maar niet je patronale oom inlichtte over de arrestatie (CGVS, p. 19-20), terwijl die patronale oom eveneens in de regio woonde (CGVS, p. 20). Bijgevolg mag verwacht worden dat je de naam kent van de getuige van je vaders ontvoering door de taliban. Daarenboven werden de dorpsouderen ingeschakeld door je maternale oom en moeder om te gaan onderhandelen met de taliban (CGVS, p. 15). Hierbij is het frappant dat je wel de namen van twee vroegere commandanten van de taliban weet te vermelden, maar niet wie er de plak zwaaide bij de taliban op het moment dat jullie daadwerkelijk zelf problemen kregen. Evenmin wist je te vertellen met wie de dorpsouderen onderhandeld hebben (CGVS, p. 20). Wederom mag het verwondering heten dat je de namen van twee talibancommandanten kent die in se geen rechtstreekse betrokkenheid hadden met jouw problemen of met je familie, doch dat je daarentegen niet weet met wie jullie persoonlijk te maken hadden (CGVS, p. 20). Ook de manier waarop je vader is kunnen ontsnappen aan de taliban wist je niet (CGVS, p. 21). Je situeerde deze ontsnapping ongeveer een maand na je interview op de DVZ d.d. 16 februari 2022 (CGVS, p. 7, p. 21, opmerkingen notities persoonlijk onderhoud). Opnieuw mag het verwondering heten dat je vader dus ongeveer een jaar werd vastgehouden door de taliban alvorens hij op de een of andere manier kon ontsnappen en dit bovendien in tegenstelling tot andere militairen uit je dorp die door de taliban werden vermoord (CGVS, p. 23). Zelf kon je geen verklaring voor dit opmerkelijke verschil in aanpak geven (CGVS, p. 23). Ook wanneer ingegaan wordt op het gegeven dat je vader naar Iran is gevlucht, blijken je verklaringen weinig coherent te zijn. Zo komt uit je verklaringen eerst naar voren dat de taliban aan huis kwamen nadat je vader was kunnen ontsnappen (CGVS, p. 20). Vervolgens blijkt dat je oom via via had gehoord dat je vader kon ontsnappen (CGVS, p. 21). Gevraagd hoe je mama wist dat hij naar Iran is vertrokken, blijkt dat de mullah van de moskee er met je oom over gesproken heeft en hij het dan aan je mama verteld heeft (CGVS, p. 21) en geconfronteerd met de bedenking dat dus de mullah op de hoogte was van het feit dat je vader naar Iran was, verklaarde je ondubbelzinnig dat je vader zelf contact had opgenomen met je oom en hem had ingelicht dat hij naar Iran was vertrokken (CGVS, p. 21). Uit de opmerkingen die je voogd naar aanleiding van het persoonlijk onderhoud overmaakte, wordt je versie opnieuw gewijzigd en stel je dat je vader zelf geen contact had opgenomen met je oom (Opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud). Eerst en vooral zijn dergelijke verklaringen weinig coherent terwijl zou verwacht worden dat je eensluidende en duidelijke verklaringen zou afleggen over het gegeven dat je vader naar Iran is gevlucht en bovenal hoe je moeder dit te weten kwam. Bovendien mag het verwondering heten dat je vader kon ontsnappen aan de taliban doch zelf met niemand contact opnam terwijl de mullah dus wel op de hoogte was dat je vader naar Iran was gevlucht. Het mag een raadsel wezen hoe die man dat kon weten. Dat de taliban hem op de hoogte hadden gebracht van de ontsnapping van je vader, zou

nog mogelijk kunnen geweest zijn. Dat de taliban wisten dat je vader naar Iran was gevlucht, is dat in het geheel niet. Op basis van voorgaande kan er dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan zijn beweerde ontsnapping en vlucht naar Iran.

Op basis van het geheel aan voorgaande bevindingen dient geconcludeerd dat ook je verklaringen over je vaders ontvoering, gevangenschap, ontsnapping en vlucht naar Iran dermate onaannemelijk zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van jezelf en van je vader toon je de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jouw verklaringen bevindt niet aan. Er wordt opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalde geen dergelijke zaken op overtuigende en geloofwaardige wijze aan. Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Ook wat betreft de problemen en situatie van jouw familieleden, overtuigen je verklaringen niet om voorgaande enigszins in een ander daglicht te plaatsen. Zo zouden de taliban nog tot twintig keer zijn langs geweest (CGVS, p. 17), zelfs nadat je moeder bij je oom verblijft (CGVS, p. 17) in concreto dus twee jaar later. Doch frappant genoeg zijn ze daarbij niet bij je oom langs geweest (CGVS, p. 17) hetgeen om redenen die hierboven reeds werden aangehaald bijzonder weinig aannemelijk is. En hoewel de taliban op heden reeds anderhalf jaar aan de macht zijn, weet je niet wie er precies naar jou komt vragen (CGVS, p. 18) terwijl je wel in contact staat met je moeder en oom in Afghanistan (CGVS, p. 6) en met je volwassen neef W. in België (CGVS, p. 7) waardoor toch enigszins mag verwacht worden dat je – minstens in het kader van je verzoek om internationale bescherming - een zicht hebt (gekregen) op degenen die je bij terugkeer te vrezen hebt. De actoren die je bij terugkeer te vrezen hebt, zijn een kernelement in je asielrelaas. Er mag redelijkerwijze verwacht worden dat je jezelf spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met (de kern van) je vluchtrelaas. Ondertussen ben je reeds vijftien jaar oud waardoor mag aangenomen worden dat je er in zou slagen enige informatie te bekomen.

Op basis van het geheel van voorgaande bevindingen dient geconcludeerd te worden dat je er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming als familielid van voormalig overheidspersoneel aannemelijk te maken.

Wat betreft de verwijzing van je voogd naar het feit dat je twee neven erkend werden als vluchteling moet worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele merites moet worden beoordeeld. Uit jouw verklaringen blijkt overigens geenszins dat je in Afghanistan veel contact had met je neefje M. R. (...), wiens ouders nog steeds in Afghanistan verblijven (CGVS, p. 7). Je was immers niet op de hoogte van de (beweerde) werkzaamheden van zijn broer voor de overheid (CGVS, p. 8), wist niet wanneer M. R. (...) vertrok uit Afghanistan en kon zelfs niet zeggen of M. R. (...) voor dan wel na jou het land verliet (CGVS, p. 8) hetgeen ernstige vraagtekens oproept omtrent je bewering dat jullie in hetzelfde dorp woonden (CGVS, p. 8).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en

nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09,

M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of

vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op

[https://euaa.europa.eu/sites/default/files/](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu)

[publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_I_City_Mazar_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_I_City_Mazar_Shari) en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Wat betreft de opmerking van je voogd dat je kritisch kan nadenken over de cultuur in Afghanistan, dat je niet graag naar de madrassa ging omdat je daar niets leerde waarmee je iets kon doen in het dagelijkse leven en dat je hier hebt geleerd hoe vrouwen te benaderen en wat beleefdheidsregels zijn, alsook dat je, zonder dit echter te staven, niet uit een traditioneel conservatief gezin komt doch uit één dat openstaat naar de wereld hetgeen volgens haar eveneens elementen zijn waardoor je in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus (CGVS, p. 27), dient te worden beoordeeld of je jezelf al dan niet opnieuw terug zou kunnen integreren in de Afghaanse maatschappij. Er werd je gevraagd of je het gevoel hebt door je verblijf in België veranderd te zijn en hierbij gaf je aan dat je hier blij en veilig bent en dat je naar school kan gaan (CGVS, p. 25). Je voogd haalde daarbij aan dat ze je reeds vanaf de eerste dag heeft zien veranderen en dat je daarbij een stukje verwesterd bent en je jezelf aanpast waarbij ze doelt op je goede resultaten op school en de zelfstandigheid en verantwoordelijkheid waarmee je in het leven staat (CGVS, p. 25). Je kan echter geen concrete zaken weergeven die je hier hebt geleerd en die je bij terugkeer niet meer zou kunnen doen (CGVS, p. 25) noch kunnen dergelijke elementen worden afgeleid uit je verklaringen of documenten. Voor zover je zei dat je hier geleerd hebt vrouwen met respect te behandelen (CGVS, p. 26), moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Om van vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin te spreken is het niet voldoende dat je met sommige van deze regels of normen niet akkoord gaat en ging, of dat je deze tijdens jouw verblijf in België niet hebt nageleefd. Er kan overigens niet worden ingezien waarom je in een weinig traditioneel conservatief gezin geen respect zou kunnen hebben voor vrouwen. Uit jouw verklaringen en de neergelegde documenten blijkt niet dat de door jezelf en door je voogd aangehaalde zaken deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je bepaalde van deze zaken opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat jouw levensstijl een uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging zodanig dat je jou niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Dat je in Afghanistan niet graag naar de madrassa ging omdat je vond dat hetgeen je er leerde niet praktisch genoeg was (CGVS, p. 10), dat je in België omwille van tijdsgebrek minder religieus praktiserend bent, doch wel nog steeds gelovig bent waarbij je tracht te bidden wanneer je kan (CGVS, p. 6) en waarbij je jezelf bij terugkeer mogelijks terug zal moeten aanpassen naar een meer stringente beleving van je geloof, maakt dan ook geen vervolging in de zin van de conventie van Geneve in.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij

met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot twaalfjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelde je dat je er naar school en de madrassa bent geweest (CGVS, p. 6 – Verklaring DVZ), dat je moeder, zussen en broers, maternale oom en overigens ook je patronale oom nog in Afghanistan wonen (CGVS, p. 6-7), dat je in contact staat met je familie in Afghanistan en met je neef in België (CGVS, p. 6), dat je moslim en gelovig bent (CGVS, p. 5-6) en dat je ook in België Afghaanse vrienden hebt (CGVS, p. 9). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je jezelf deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De informatie waarop het CGVS zich baseerde bij de beoordeling van je verzoek om internationale bescherming is aan het administratief dossier toegevoegd.

De documenten die je voorlegde ter staving van jouw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Afghanistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

De taskara en foto's van jezelf en je vader staven jullie nationaliteit en identiteit dewelke niet worden betwist.

De documenten en foto's die je betreffende je vaders werk bij het leger hebt voorgelegd, zijn geen recente documenten. Hieruit kan hoogstens worden afgeleid dat hij vroeger voor het Afghaanse leger heeft gewerkt. Ze vermogen aldus niet om aan te tonen dat je vader in 2021, het jaar waarin je de problemen met de taliban situeerde, nog steeds werkzaam was voor het Afghaanse leger, laat staan dat ze zouden aantonen dat hij in het vizier is gekomen van de taliban. Bijgevolg kunnen ook deze documenten voorgaande beoordeling niet in een ander daglicht stellen.

De opmerkingen die je samen met je voogd hebt overgemaakt naar aanleiding van je persoonlijk onderhoud werden bij de beoordeling van je verzoek om internationale bescherming in rekening gebracht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de 48/3 t.e.m. artikel 48/6 en artikel 57/1, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 2 en 3 *juncto* 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 10 lid 3, b), van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker gaat in een eerste onderdeel uitgebreid in op het belang van het kind, waarbij hij aanstipt dat het niet enkel de geloofwaardigheid is die soepeler moet beoordeeld worden maar dat het hoger belang van het kind en het IVRK bovendien essentieel zijn in de beoordeling van de nood aan bescherming en de kwalificatie van handelingen als vervolging en/of ernstige schade. Hij wijst erop dat de inschatting van het risico op een leeftijd sensitieve wijze dient te verlopen en dat de commissaris-generaal een lagere bewijslast dient te hanteren nu hij zeer jong was. Hij kaart aan dat amper rekening gehouden werd met zijn zeer jonge leeftijd en dat de commissaris-generaal, in een poging om argumenten op een bepaalde manier te onderbouwen, zich daarin tegensprekt, waar enerzijds gewezen wordt op het feit dat verzoeker op zijn twaalf jaar echt nog wel een kind was, om vervolgens aan te stippen dat er niet valt in te zien hoe zijn leeftijd een verschoning zou zijn voor zijn verklaringen. Het verhoor getuigt volgens hem van onrealistische verwachtingen ten aanzien van een kind.

In zijn tweede onderdeel gaat verzoeker in op het risico omwille van een sterke affiliatie met het Afghaanse leger. Hij legt uit dat zijn vader als soldaat werkzaam was bij het Afghaanse leger, dat hij gestationeerd was in Logar en dat hij van daaruit naar verschillende regio's en provincies trok voor operaties. Ter staving ervan legt hij verschillende documenten neer, waaronder ook originele stukken. In tegenstelling tot wat de commissaris-generaal oordeelt, hebben die documenten volgens hem niet louter een ondersteunende werking, maar een hogere objectieve bewijswaarde gezien zijn jonge leeftijd. Bovendien is hij momenteel nog maar 14,5 jaar oud. Dat hij een gegronde risico loopt op vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de affiliatie met de voormalige Afghaanse overheid is volgens hem zeer reëel. Hij citeert hieromtrent uit verschillende rapporten en stelt dat hij reeds voor de machtsovername een risicoprofiel had en dit des te meer geldt nu de taliban de macht in handen hebben genomen, waarbij hij onder meer verwijst naar de UNHCR richtlijnen van februari 2023.

In een derde onderdeel geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting van de verplichtingen van de asielinstanties *qua* onderzoek, meer bepaald van de samenwerkingsplicht (verzoekschrift p. 21-24) en gaat hij in een vierde onderdeel in op de landeninformatie (verzoekschrift p. 24-28), waarna hij in een vijfde onderdeel aankaart dat er sprake is van een tekort aan informatie en hierbij enerzijds ingaat op het

algemeen gebrek aan informatie omwille van de situatie in Afghanistan (verzoekschrift, p. 28-39) om anderzijds aan te stippen dat er sprake is van een gebrek aan informatie om in te kunnen schatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren (verzoekschrift p. 39-41).

In een zesde onderdeel bekritiseert verzoeker de inschatting en de bronnen waarop de commissaris-generaal zich beroept om het risico voor terugkeerders uit het Westen te beoordelen (verzoekschrift p. 41-51).

In een zevende onderdeel beschrijft verzoeker de risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker (verzoekschrift p. 51- 84), waarbij hij ingaat op de effectieve terugkeer als uitgangspunt bij de risicobeoordeling, op de afbakening en identificatie van de correcte risicogroep, op de gelijkenissen en verschillen met de *Sufi en Elmi* zaak, op het risico bij terugkeer en toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst en op het risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst, om vervolgens in te gaan op zijn specifieke situatie. Hij legt uit dat hij afkomstig is uit een conservatieve omgeving, meer bepaald uit Nangarhar, waar er een groter risico is en waar verschillende Afghaanse groepen, zoals de Taliban, ISKP, Tehrik-e Taliban Pakistan en het Haqqani netwerk aanwezig zijn. Bovendien is hij afkomstig uit het district Kot, waar jihadisten al jaren sterk staan. Hij verliet Afghanistan toen hij slechts twaalf jaar was en is op dit moment nog maar veertien en een half jaar oud. Als minderjarige is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen zelfs onbewust eigen heeft gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan. Hij wijst erop dat hij rond oktober 2021 is aangekomen in Griekenland en sedertdien onafgebroken in Europa verblijft. Doordat het gaat om zijn vormende jaren, is de impact van dit verblijf veel groter dan bij een volwassene, wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. Verder wijst hij op zijn gewoontes in België en preciseert hij dat hij naar een Katholieke school gaat in Anderlecht, waar zijn favoriete vakken Nederlands en wiskunde zijn en waar het duidelijk erg goed gaat en hij graag gezien wordt. Het wordt ook benadrukt dat hij empathisch en respectvol is en de leerkrachten merken bovendien zijn leergierigheid en kritische blik op. Hij wijst erop dat tijdens zijn persoonlijk onderhoud zijn kritische blik ten aanzien van de Afghaanse maatschappij reeds aan bod kwam, wat bijzonder opmerkelijk is gezien zijn jonge leeftijd. Daarnaast werd ook zijn leergierigheid meteen duidelijk en getuigen zijn leerkrachten van zijn uitgebreid sociaal netwerk en buitenschoolse activiteiten. De vele foto's genomen op school en tijdens de buurtsport geven een mooi en helder beeld van zijn sociaal netwerk dat hij op korte tijd heeft opgebouwd. Zijn leerkrachten bevestigen en benadrukken met klem zijn gevorderde en vlotte integratie in de Belgische maatschappij. Hij voegt toe dat het ook belangrijk is om op te merken dat hij graag naar Ketnet kijkt en in het bijzonder een grote fan is van Karrewiet en LikeMe wat ook aantoont dat hij opgroeit als een Vlaamse tiener.

In een achtste onderdeel gaat verzoeker in op het Talibanbestuur op zich en de implicaties voor Afghaanse burgers (verzoekschrift p. 91 – 106).

In een negende onderdeel geeft verzoeker een opsomming van de essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling (verzoekschrift p. 106-110) en gaat in een tiende onderdeel in op de socio-economische en humanitaire situatie (verzoekschrift p. 110 – 135), waarna hij concludeert dat het gaat om ernstige schade die intentioneel werd toegebracht.

3. Nieuwe stukken

4.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;
- Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatte afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel;
- UNHCR, *International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan* November 2022;
- Steunbrieven leerkrachten;
- Foto's school en sportactiviteiten;
- Inschrijvingsbewijzen hobby's.

4.2. Op 5 december 2023 maakt verzoeker een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76 §1 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij melding maakt van volgende nieuwe stukken met vermelding van hun weblinks:

- UNAMA, *Treatment of detainees in Afghanistan*, September 2023;
- UN Algemene Vergadering, *"Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, Richard Bennett"* 11 oktober 2023;
- UNAMA, *"Human rights situation in Afghanistan: MAY - JUNE 2023 UPDATE"*;

- UNAMA, “*Human rights situation in Afghanistan: JULY - SEPTEMBER 2023 UPDATE*”, oktober 2023;
- Arrest C-151/22 van 21 september 2023 van het Hof van Justitie;
- NANSEN, “*NANSEN NOTE 3-23 Effective protection against refoulement for people fleeing Afghanistan*”, 22 november 2023;
- Recente rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU;
- Brookings Institution, *Afghanistan in 2023: Taliban internal power struggles and militancy*, 3 februari 2023;
- United Nations Security General: *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*, 27 February 2023.

Bij zijn aanvullende nota voegt hij volgende nieuwe stukken:

- Bijkomende bewijsstukken m.b.t. het werk van verzoekers vader als soldaat;
- Vertaling van de bijkomende bewijsstukken;
- Brief voogd;
- Brief begeleider leefgroep;
- Inschrijvingsbewijs Kerstkamp;
- Attest deelname Bizon kamp;
- Evaluatie kamp;
- Inschrijvingsbewijs en factuur animatorcursus.

4.3. Op 6 december 2023 maakt de commissaris-generaal een aanvullende nota over op grond van artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgende nieuwe stukken, waarvan de weblink wordt vermeld:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan, januari 2023;
- EUAA Afghanistan Security Situation, augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022, 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie, 5 mei 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus, januari 2022;
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city, augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City, augustus 2020;
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals, augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023.

4.4. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarbij hij volgend nieuw stuk voegt:

- Attest leefgroep Minor Ndako.

5. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

5.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de

vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te zullen worden wegens zijn affiliatie met het voormalige Afghaanse leger omdat zijn vader in het verleden werkzaam was binnen het Afghaanse nationale leger. Hij vreest daarnaast te zullen worden ingelijfd door de taliban.

5.3.2. Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag en baseert hij zich op volgende vaststellingen:

I) Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij gedwongen zou worden gerekruteerd door de taliban nu (a) uit beschikbare informatie blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering; (b) uit verzoekers verklaringen niet blijkt dat er ten aanzien van hem beroep gedaan werd op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen; (c) het weinig plausibel is dat de taliban zouden rekruteren in regio's die pro-overheid zijn; (d) het zeer merkwaardig is dat de taliban hem zouden willen inlijven op een moment dat ze zijn vader reeds bij zich hadden; (e) verzoeker op dat moment nog maar twaalf jaar oud was en dus echt nog wel een kind was wat hem een weinig interessante medestander of strijder voor de taliban maakte; (f) de houding van de taliban de nodige plausibiliteit mist om geloofwaardig te zijn;

II) Het loutere feit dat verzoeker een familielid is van een vroeger lid van het ANSF, waarvan hij *a priori* niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming in zijn hoofde aannemelijk te maken. Hierbij wordt nog aangestipt dat (a) verzoeker er niet in slaagt om zijn vaders ontvoering, ontsnapping en zijn vlucht naar Iran aannemelijk te

maken; (b) verzoeker geen zaken aanhaalde op overtuigende en geloofwaardige wijze die erop wijzen dat de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op die persoon en zijn familie; (c) verzoeker overtuigt niet wat betreft de problemen en situatie van zijn familieleden;

III) Het gegeven dat zijn twee neven erkend werden als vluchteling betekent niet dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming;

IV) Uit verzoekers verklaringen en neergelegde documenten blijkt niet dat hij zaken heeft aangehaald die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag verwacht worden dat hij bepaalde van die zaken opgeeft indien hij hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Er liggen geen elementen voor waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag;

V) De door verzoeker neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen daar (a) documenten enkel een ondersteunende werking hebben en een ongeloofwaardig relaas niet kunnen herstellen; (b) uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat documenten in Afghanistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken; (c) de taskara en foto's van hemzelf en zijn vader zijn nationaliteit en identiteit staven, dewelke niet wordt betwist; (d) de documenten en foto's betreffende zijn vaders werk bij het leger geen recente documenten betreffen, hier hoogstens uit kan worden afgeleid dat hij vroeger voor het Afghaanse leger heeft gewerkt en niet vermogen aan te tonen dat zijn vader in 2021, het jaar waarin de problemen met de taliban zich situeerde, nog steeds werkzaam was voor het Afghaanse leger, laat staan dat ze zouden aantonen dat hij in het vizier is gekomen van de taliban.

5.3.3. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift onder meer in op de in zijn hoofde aanwezig zijnde risicobepalende factoren bij terugkeer uit het Westen. In de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker niet getuigt van een dermate verwestering en van een volledige vervreemding van de Afghaanse maatschappij. Op basis van de objectieve landeninformatie, zoals die blijkt uit het rechtsplegingsdossier, maakt de Raad de volgende analyse.

5.3.3.1. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “zina”– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *“Taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*“Ministry of Communications and Information Technology”*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *“Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”*, 8 December 2021 in EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *“Guidance Note”* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *“Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

5.3.3.2. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker Afghanistan ongeveer in juli 2020 verlaten heeft en hij op dat moment de leeftijd had van twaalf jaar. Hij is op dertienjarige leeftijd in België aangekomen en verblijft hier inmiddels meer dan twee jaar. Hij bevindt zich meer dan twee jaar buiten Afghanistan en heeft heden de leeftijd bereikt van vijftien jaar. Zijn leeftijd, net zomin als zijn afkomst uit het district Kot, gelegen in de provincie Nangarhar, wordt niet betwist.

Hoewel de verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op twaalfjarige leeftijd al beperkt gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij het grootste deel van zijn puberteit, die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa doorgebracht. De jaren van adolescentie vormen tevens een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen.

Uit zijn verklaringen en de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker zich openstelt voor de Westerse en Belgische cultuur, dat hij zich bewust is van bepaalde verschillen tussen het leven in Afghanistan en in België en dat hij zich spontaan kritisch uitlaat over zijn verplichting om in Afghanistan naar de madrassa te gaan. Immers, tijdens het persoonlijk onderhoud gaf verzoeker aan dat zijn vader vanuit Afghanistan naar Iran was vertrokken, maar ze geen nieuws van hem hebben, dat zijn moeder en broertjes en zusjes bang zijn van de taliban en het niet goed gaat met hen (NPO, p. 6-7). Hij gaf aan dat hij hier in België in dezelfde leefgroep zit als zijn neef, M.R., die erkend werd als vluchteling (NPO, p. 7). Gevraagd naar zijn leven in België, legde verzoeker uit dat hij op maandag boks-training heeft, naar de Okanschool in Anderlecht gaat en met zijn leegroep naar buiten gaat om uitstapjes te doen. Gevraagd of hij geen schrik heeft van boksen, gaf verzoeker aan dat het een sport is en het daarbuiten strikt verboden is om het te gebruiken (NPO, p. 8-9). Hij gaf aan internet en dan vooral YouTube te gebruiken om Nederlandse films te kijken en ook om met zijn neef te praten (NPO, p. 9-10). Verzoeker verklaarde dat hij in Afghanistan tegen zijn zin naar de madrassa diende te gaan en dat hij er religieuze lessen kreeg

terwijl hij die dingen niet in het dagelijkse leven kon gebruiken (NPO, p. 10). Op het einde van het persoonlijk onderhoud stelde de *protection officer* nog enkele vragen over zijn verblijf in België, waarbij verzoeker aangaf dat hij hier blij en veilig is, hij naar school kan gaan en dit in Afghanistan niet kon, waarna zijn voogd nog opgemerkte dat hij zijn pupil heeft zien veranderen, hij verwesterd is, hij meer heeft leren kennen hoe België werkt, wat de structuren zijn en hij zich daaraan heeft aangepast. Voorts voegde hij nog toe dat hij het goed doet op school, dat zijn Nederlands behoorlijk is, dat hij ook weet heeft wat er van hem verwacht wordt en dat hij afspraken nakomt. Gevraagd wat hij zoal heeft bijgeleerd, antwoordt verzoeker *"Hoe men naar school gaat en terug naar huis komt. Hoe we andere mensen met respect moeten behandelen. Dus ja, als ik een weg oversteek, moet ik goed uitkijken. Ik heb over heel veel regels geleerd."* De *protection officer* stelde voorts de vraag wat het verschil is met Afghanistan omtrent het behandelen van mensen met respect, waarop verzoeker het volgende repliceerde: *"Bijv in Afg, als een vrouw iets zegt, de waarde van haar gezegde is altijd heel laag. Ze denken, laat een vrouw maar vertellen maar hier luisteren ze naar man of vrouw; In Afg zeggen ze 'geef, geef' maar 'aub' of 'dankuwel' gebruiken ze daar niet"*. Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf zijn voogd nog aan dat zijn pupil kritisch kan nadenken over de cultuur in Afghanistan en dat hij niet graag naar de madrassa ging omdat hij daar niets leerde waarmee hij iets kon doen in het dagelijkse leven, dat hij kritisch is tegen zijn eigen cultuur en dat zijn gezin open staat naar de wereld toe (NPO, p. 25-27).

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een getuigenis van een Okanleraar (stuk 7A), die stelt dat verzoekers attitude en vooruitgang op school positief zijn, dat hij een gemotiveerde leerling is die zowel in de klas als thuis zijn uiterste best doet om Nederlands te leren, hij zijn taken maakt en leert voor zijn toetsen, aandachtig is in de klas, goed zelfstandig aan de slag gaat en regelmatig om feedback vraagt. Zijn leraar stipt aan dat hij ook in groepsopdrachten vlot meewerkt en goed kan luisteren naar wat iedereen te vertellen heeft. Hij vervolgt dat verzoeker een rustige jongen is, die altijd vriendelijk is naar de leraar en medeleerlingen en steeds bereid is om te helpen. Hij heeft veel respect voor ieders mening en toont veel empathie in de klas. Hij voegt nog toe dat verzoeker één keer per week boksles volgt in een Nederlandstalig sportcentrum waardoor zijn Nederlands verder groeit. Daarnaast wordt nog een verklaring van een andere Okan-leerkracht (stuk 7B) gevoegd, waarin die wenst te getuigen over verzoekers evolutie tot heden. Hij stelt dat verzoeker ondanks zijn beperkt taalinzicht, waardoor hij het zwaar had, zijn schouders nooit heeft laten hangen en bereid was extra inspanningen te leveren, die hun vruchten hebben geworpen nu hij vandaag de dag in staat is om zich in de meest communicatieve situaties begrijpelijk uit te drukken en hij dankzij zijn positieve attitude nog verder zal groeien. Hij wijst erop dat verzoeker dankzij zijn verzoenend en hulpvaardig karakter heel snel een sociaal netwerk heeft opgebouwd en hij op school bekend staat als de rechterhand van de leraren. Hij vertelt vaak over het opvangcentrum waar hij verblijft, de verantwoordelijkheden die hij krijgt en over de opvoeders met wie hij in contact staat. Hij wijst ten slotte op het mooie parcours dat verzoeker al heeft afgelegd. Verzoeker voegt nog verschillende foto's toe waarop hij samen met medebewoners en medestudenten staat afgebeeld gedurende verschillende activiteiten (stuk 8). Ten slotte legt hij een inschrijvingsbewijs neer voor de cursus *"Urban Self Defence"* (stuk 9).

In het attest gevoegd bij de aanvullende nota getuigt de teamverantwoordelijke van de leefgroep Minor Ndako van verzoekers positieve integratieparcours en zijn groei naar volwassenheid. Hij legt uit dat er binnen de leefgroep Minor ingezet wordt op de groei naar zelfstandigheid, dat verzoekers respectvolle houding terug te zien is in de relatie die hij heeft met zijn voogd, individuele begeleidster en klastitularis en dat hij zich kan terugvinden in de waarden en normen omtrent relaties. Hij stipt aan dat verzoeker zeer plichtsbewust is wat terug te zien is in zijn stipte aanwezigheid op school, zijn opgeruimde kamer en zijn wekelijks bezoek aan zijn neef. Met betrekking tot zijn schooltraject wordt uiteengezet dat hij alle kansen benut die hij als 15-jarige krijgt, dat hij in het seculiere onderwijs gekozen heeft voor de richting 'zorg en welzijn', bijlessen Nederlands volgt en zelf de vraag stelt om nog een cursus Frans te volgen in avondschoon daar hij het belangrijk acht om, naar aanleiding van zijn verhuis naar Brussel, beide landstalen te beheersen. Voor wat betreft zijn dagbesteding wordt uiteengezet dat verzoeker de vraag stelt om tijdens zijn schoolvakanties deel te nemen aan verschillende gemengde kampen met als drijfveer zijn Nederlands te verbeteren. In de paasvakantie van 2024 zal hij ook deelnemen aan een animatorcursus om in de toekomst zelf jongeren te begeleiden. Het zou zijn droom zijn om later zelf in te begeleiden in een leefgroep te worden.

De Raad merkt op dat het geheel van voorgaande elementen weerspiegeld worden door verzoekers verklaringen ter terechtzitting. In zeer goed Nederlands vertelt verzoeker dat hij graag mensen helpt, spreekt hij van zijn wens om later animator of begeleider te worden en voegt hij nog toe dat hij zich bewust is van de vele verschillen die er zijn tussen Afghanistan en België. De Raad acht het ook opmerkelijk dat verzoeker niet enkel vergezeld was van zijn voogd, maar ook van zijn begeleider. Verzoekers voogd vestigt er nog de aandacht op dat hij zijn pupil heeft zien openbloeien, dat hij in het tweede middelbaar

zorg zit, dat hij zeer leergierig is wat zich onder meer uit in het feit dat hij extra hulp vraagt voor de Franse taallessen op school.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen, zowel tijdens zijn verhoren als tijdens de terechtzitting, de verklaringen van zijn voogd en de bijgebrachte stukken, blijkt dat verzoeker sinds zijn verblijf in België een enorme evolutie heeft getoond en hier geïntegreerd is. Voorts blijkt ook dat verzoeker bokst in een club en hierdoor in contact komt met verschillende mensen, wat zijn integratie in België verder heeft bevorderd. De bijgebrachte documenten en de afgelegde verklaringen tonen samen aan dat verzoeker sinds zijn aankomst is ondergedompeld in de Belgische samenleving en dat hij hierbij ondersteund wordt door een ruim netwerk. Zo uit voorgaande elementen niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker verwesterd is en zich Belgische en Europese waarden en normen op bewuste wijze volledig heeft eigen gemaakt, dient wel te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een Belgische of Europese manier van leven alsook de Belgische en Europese waarden en opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid, gelijkheid tussen mannen en vrouwen en vrijheid van meningsuiting, en dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als adolescent waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers actieve deelname aan de Belgische samenleving via zijn opleiding, verschillende activiteiten, vrije tijd en het zich eigen maken van één (en zelfs twee) van de landstalen, een impact heeft op zijn sociale ontwikkeling als minderjarige alsook de manier waarop hij zich gedraagt, zoals ook *in concreto* wordt omschreven in de getuigenverklaringen (zie *supra*).

Het is aannemelijk dat verzoeker zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving gedurende zijn verblijf alhier, onbewust 'Belgische of Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken eigen heeft gemaakt en dus zijn denken en doen gewijzigd heeft, zoals blijkt uit de hierboven besproken stukken van het rechtsplegingsdossier en de verklaringen ter terechtzitting. In een identiteitsvormende fase van zijn leven werd verzoeker aldus blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die heden gelden in de Afghaanse samenleving onder het taliban-regime zoals hoger beschreven, wat het risico, dat zij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst, een dorp van het district Kot in de Afghaanse provincie Nangarhar, zal worden gepercipieerd als aangetast door de Europese waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Er kan worden aangenomen dat hij deze 'Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken, gelet op zijn zeer jonge leeftijd bij vertrek, het feit dat hij heden net vijftien jaar oud is alsook zijn afwezigheid uit Afghanistan sinds meer dan twee jaar, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de heersende verstrengde wetgeving, voorschriften, gebruiken, aanbevelingen, regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals heden vormgegeven door de taliban, in acht zal moeten nemen alsook de plaatselijke gebruiken en normen die onder het taliban-regime eveneens aanzienlijk werden aangescherpt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer de verzoeker hiermee niet vertrouwd is en deze ook niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. Verzoeker, die Afghanistan voor de machtsovername heeft verlaten, is in elk geval niet vertrouwd met de religieuze en maatschappelijke regels in Afghanistan die sinds de machtsovername aanzienlijk werden verstrengd. Dit verhoogt, bijkomend het risico dat hij bij terugkeer door zijn gebrek aan vertrouwdheid met deze maatschappelijke realiteit de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer.

Voorts wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies (COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 23 september 2022, p. 5). Uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Nangarhar, naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals *Tehrik-e taliban Pakistan*, ook *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) zeer sterk aanwezig is en recentelijk het Haqqani-netwerk. De sterke aanwezigheid van deze groeperingen in de provincie Nangarhar kan eveneens worden beschouwd als een risicoverhogende factor voor verzoeker. Dit heeft tot gevolg dat hij ook onder de aandacht zou kunnen komen van ISKP, een salafistisch-jihadistische groepering die een afkeer heeft voor alles wat 'westers' is (EUAA, "*Afghanistan: security situation*", augustus 2022, p. 156-162; EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 136-138).

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. In tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, is de Raad van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en de elementen eigen aan de situatie van verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij hetzij op doorreis, hetzij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst, zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban en mogelijk ISKP zal komen te staan en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij daarbij wordt gepercipieerd als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden, onder meer omwille van zijn jonge leeftijd bij vertrek en de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan sinds meer dan twee jaar, zijn verblijf in België als niet-begeleide minderjarige sinds november 2021 en zijn sociale ontwikkeling alhier tijdens een cruciale periode als adolescent die onder andere voortvloeit uit zijn ervaringen op school en tijdens zijn opleiding, zijn vrije tijd, zijn diverse activiteiten en zijn dagelijkse contacten met leeftijdsgenoten, leerkrachten en medebewoners van de leefgroep.

Bij de beoordeling van de vrees moet rekening worden gehouden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven.

Het is niet mogelijk om met zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten en het voordeel van de twijfel, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *Country Guidance* 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* 2023 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 149).

Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend drieëntwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	I. FLORIO
---------------------	-----------